

המרכז

לערבות הדדית

(ע"ר)

י"ז אדר א' התשפ"ב | פרשת: כי תשא | גליון 184 - שנה ד'

העלון מוקדש לע"נ מור סבינו:
יהודה בן מולא אברהם ואסתר זצ"ל

זמנים לשבת קודש: **כי תשא**.

כניסה יציאה ר"ת

ירושלים: 18:05 17:13* 18:43

תל אביב: 18:02 17:10 18:39

חיפה: 18:02 17:11 18:40

בית שמש: 18:05 17:13 18:42

*לנוהגים 40 דק' בירושלים: 16:53

זמנים עפ"י לוח 'אור החיים' - שעון חורף.

שימו לב: הוצאת העלון והפצתו, היום על דעת, שלא לעיין בו בשעת התפילה, וקריאת התורה.

מבט מהפרשה:

הסתכלות לחיים מפרשת השבוע.

ה'לחת' - מקשה אחת.

וזה נרמז בכך שהלוחות נכתבים בתורה בכתיב חסר 'לחת' ללא האות 'ו' לרמז לנו שאינם שניים אלא כל אחד קשור בשני.

וכאן מגיעים אנו למעט מההבנה בהנהגתו של משה רבנו, שמתחילה אמר לו הקב"ה שחטאו בני" בע"ז שזה עינינים של לוח ימין, אמר משה בסדר, יש להם עדין את לוח שמאל לקיים-"בין אדם לחברו" נוריד את הלוחות בשביל לוח שמאל, אך כשירד למטה וראה את הבלאגן הבין שחטאו גם בעיניני 'בן אדם לחברו' (וכפי שהתבאר אין זה בלא זה), שעל זה הקב"ה לא סיפר לו ואז שברם לעיני בני ישראל.

"לא להבדיל ח"ו בין מצוות של 'אדם לחברו' למצוות של 'אדם למקום' שהכל מקשה אחת"

ומכאן אנו נלמד לחיינו אנו, לא להבדיל ח"ו בין מצוות של 'בין אדם לחברו' למצוות של 'אדם למקום' שהכל מקשה אחת, וכידוע כל הכופר בטובתו של חברו ככופר בטובתו של מקום ואין צ"ל למקרה ההפוך.

שנזכה להתחזק בכל מצוות התורה על פרטיהם ודקדוקיהם שכידוע כל מצווה זה אבן בכתר המלך ומאידך כל חסרון מצווה זהו חסרון בכתר זה, שפוגם לא רק בעצם חיסרון האבן אלא בחסרונו של כל הכתר.

ה' יזכנו לעובדו בשלמות, בלב שלם.

קב"ה יאריך ימים ויאריך

לכל קב"ה יאריך

מוקדש לידידנו היקר ראוּבן בן רחל הי"ו לשפע ברכה והצלחה אמיתית בכל מעשה ידיו אמן.

בפרשה אנו פוגשים את אחד הדברים הכואבים (שמכאיבים לנו עד היום) שקרו בהיסטוריה היהודית - הקריאה שיצאה מפי העם: "אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֶיךָ מִמִּצְרַיִם". - חטא העגל שהתחיל ממחשבה טובה על דמות שתשמש לצורך עבודת ה', המשיך בעבודה זרה (וכמובן שאין אנו בכלל ראויים לדון בחטאי דור המדבר אלא מצטטים מדברי רבותינו כפי שידנו מגעת), ולא נגמר עד ימנו אנו בתור אסונות נוראים שפוקדים את עם ישראל בעטיו של חטא זה, שבגיננו אף נשתברו הלחת הראשונים שנתנו לנו בהר סיני. שכפי שאומרים לנו חז"ל היה וויכוח בין הקב"ה למשה האם בכלל להוריד את הלוחות לבני" בגלל חטא העגל, עד שלבסוף לקחם משה רבנו בכח (ושוב, כמובן שאין לנו הבנה בדברים אלו) ורק כשירד וראה כמו עינו איך בני" חטאו השליך את הלחת ושברם תחת ההר.

ודבר זה צריך ביאור, מה פשר השינוי שקרה כאן? הרי מתחילה אמר הקב"ה למשה שחטאו בני" - "לָךְ בְּדַ כִּי נִשְׁתַּחֲוֶה עִמָּךְ" - ועם כל זאת החליט משה רבנו להוריד את הלחת א"כ מדוע שברם? וכי מראש לא האמין לקב"ה שחטאו בני" עד שראה זאת בעינים.

הרב יונה מצגר שליט"א מבאר את הענין באופן הבא: הלחת כידוע היו מורכבים משתי טורים, בצד ימין היו הציווים שעסקו ב"בין אדם למקום" ובצד שמאל אלו שעסקו ב"בין אדם לחברו". וכידוע מצוות אלו קשורים אחד בשני ואין לנו אפשרות לחלק ביניהם, ולקחת רק מצוות "בין אדם למקום" או מצוות "חברתיות" בלבד.

בעקבות מצוות נטילת ידים

עמ' 3

' בקיצע'ר '

מה בין מצוות ביכורים, לענין בשר בחלב.

מה ראה ה'חזזה' בהלווייתו של היהודי הפשוט?

סיפור לשבת.

מעלתו של האישה היהודי

'פניני אוה"ח'.

ב"ה ג"מ "וז

לרכי זזיים

בנשיאות הרב אייל עמרמי שליט"א

גמרות שוטנשטין,

וספרי טוש"ע.

עברנו לרח"ל
ישעיהו אבינועם יל"ו 11

פלו: 054-844-86-83

או בקו המידע:

02-590-7438

בא להיות שותף בלימוד התורה

בשעות הפעולה זקוק לכך ביותר.

בהשתתפות בהחזקת שעת לימוד תורה או סדר לימוד במוצש"ק שמך יוזכר לתפילה באופן אישי בסיום הלימוד, מידי שבוע.

באפשרותך להקדיש את הלימוד להצלחתך, או להבדיל לע"נ יקר, חייג עכשיו: 052-7100-955.

אלא שאיש מהם לא ידע כיצד להגיע אל השר. האסיפה כמעט התפזרה, ואז נזכר אחד הנוכחים כי יש יהודי המנהל קשרים עם השר. למשמע שמו של האיש נפלו פניהם של הנאספים. זה היה המתווך מיוזענו. "אל תבזבזו רגעו!", דחק בהם הרב, "גשו אליו מייד ודברו על ליבו".

כלי תקוות רבות מילאו האנשים את מצוות הרב. תשובת האיש הייתה צפויה. "אכן, אישר, אני מכיר את השר, אך היום אי-אפשר לפנות אליו. הוא מארח בביתו נשף חגיגי, ובו הוא שותה לשוכרה".

למשמע התשובה יצא הרב בעצמו אל בית האיש. שעה ארוכה דיבר על ליבו. האיש התכנס בהרהורים. ופתאום קם ואמר: "אם אלך אליו עכשיו, אני מסתכן שישלוף את אקדחו ויירה בי. אך אני מוכן לשים את נפשי בכפי. אלא שכל עוד אחרון האורחים לא עזב את ביתו – איש אינו מורשה להיכנס פנימה".

הלילה ירד. האיש התהלך סמוך לארמונו של השר, והמתין שמצהלות החוגגים יגוועו. רק בשעות הקטנות של הלילה דעכו הקולות ההוללים, והאיש החל לנסות להיכנס פנימה. בתחילה נהדף בידי שומרי הסף, אך הוא לא הרפה, ולבסוף נעתרו השומרים והניחו ליהודי לגשת אל בעל הבית השרוי בגילופין, בעודם מגחכים על טיפשותו להיכנס ללוע הארי.

שיניו של היהודי נקשו בחרדה כאשר עמד על מפתן סלון הבית המפואר. בתוך ליבו השלים עם גורלו הצפוי. באותם רגעים הציפו אותו רגשות חרטה על מעשיו הפסולים. "ניחא", הפטיר, "יהא מותי בעבור הצדיק כפרה על עוונותיי!".

האיש, שגורלם של נידונים רבים נתון בידי, היה שרוע על הארץ, שיכור כלוט. המתווך הרהיב עוז, ניגש אל השר וניסה לעוררו משנתו.

הידיעה על פטירת המתווך היהודי התקבלה ברחובות לובלין במשיכת כתף. גם בחייו לא זכה המנוח להערכה יתרה. עסקיו המפוקפקים ואורח חייו הקלוקל היו ידועים לכול.

על כן נתקבלה בהפתעה רבה בקשת ה'חזוה' מלובלין להודיע לו את מועד ההלוויה. הצדיק מיעט ללוות נפטרים, ופתאום הוא מבקש לדעת את שעת ההלוויה של איש רע-מעללים!?

מראה הצדיק ההולך בעקבות המיטה השרה באוויר תחושת מסתורין. בתום ההלוויה פנו מקורבי הרבי אליו בבקשה להסביר את פשר המחווה הנדירה.

פני הצדיק הרצינו. "האיש הזה", פתח ואמר, "קנה את עולמו בשעה אחת". והחל לספר: שנים רבות קודם לכן טלטלה פרשייה מעציבה את חצרו של רבי נחום מצ'רנוביל. אנשי מזון רדפו את הצדיק והצרו את דרכו. הם הגדילו לעשות כשטפלו עליו עלילות כזב לפני השלטונות. הללו פתחו בחקירה, והרשיעו את הצדיק וחרצו את גורלו למוות.

גזר הדין הנורא הפיל אימה על אלפי חסידיו ומעריציו של הצדיק. שתדלנים פתחו במאמצי הצלה; קשרים הופעלו בכל הדרגים – לשווא. דומה היה כי כל השערים ננעלו. רבני העיר גזרו ימי תענית, ובתי הכנסת התמלאו המוני יהודים השופכים דמעות כמים, מתפללים ומנסים לקרוע שערי שמים.

ימים אחדים לפני ביצוע גזר הדין הגיעה ידיעה כי בלובלין מתגורר שר המשפטים, שבסמכותו לבטל את הגזירה. מייד שוגר שליח מהיר ללובלין, ובידו מכתב הממוען לרבה של לובלין, בבקשה למצוא איש קשר אל השר. עורך דין צייד את השליח במכתב מנוסח כהלכה, שהשר יוכל לחתום עליו מייד, אם ייאזר.

רבה של לובלין נחרד למקרא המכתב. הוא מיהר לזמן לאסיפה את נכבדי הקהילה, וביקש מהם להתגייס להצלת הצדיק.

המשך בעמ' 4

קדושת היהודי גבוהה יותר מ...

מוקדש לזכות:

דניאל בן מהין, ואסתר בת יעל. - לרפוא"ש, וזש"ק.

פניני אור החיים:

מתורתו של רבנו הק' ר' חיים בן עטר זיע"א

אלא אדרבה זהו קרוי 'שמירת שבת', שעל ידי חילול שבת זו ישמרו שבתות הרבה.

וכך מפרש רבנו: 'לדעת כי אני ה' מקדשכם' הודיע הכתוב שקדושת נפש מישראל גדולה מקדושת שבת, שזה נדחה מפני זה, וידוע שהקטן נדחה מפני הגדול.

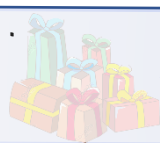
ובזה אתם יודעים 'כי אני ה' מקדשכם', שה' יתברך קידש את עמו ישראל.

[אור החיים כי תשא פרק לא פסוק יד]

"אך את שבתתי תשמרו: כי אות הוא ביני וביניכם לדלותיכם לדעת כי אני ה' מקדשכם"

רבינו האור החיים הקדוש מביא את דרשת חכמינו זכרונם לברכה, על תיבת 'אך' שזה בא למעט, שבשביל אדם חולה, מותר לחלל עליו את השבת כדי להחיותו.

ומפרש רבינו הקדוש שלפי זה לפרש המשך הפסוק 'את שבתותי תשמרו' שחילול שבת לחולה אינו בגדר 'חילול'.

זוכים לסגולה לכל הישועות כמובא בספרים הקדושים. **ונכנסים להגרלה** חודשית על פרסים שונים.

נרשמים בטלפון: 02-5-696-515 שלווחה <3 2 או במייל: ALONHLH@GMAIL.COM

אומרים בשולחן השבת את החידוש מרבנו האור החיים הק', (כל אחד לפי גילו והבתו)

ב"ה **מבצע** 'ילדי אור החיים'

יעל בת בתיה. אסתר הדסה בת אילנה. נועה בת אסתר הדסה. אליה שאול בן מיטל. אייל אליהו בן אילנה. סימה יוכבד בת רות סולטנה יהודית. שירלי בת דינה. ישי משה בן כוכבה. נתנאל אברהם בן כוכבה.

לבריאות והצלחה:

דוד ראובן בן נלי נעכא. רבקה אפרת בת שרה. משה בן סוניה. אברהם בן דליה. יוסף אברהם בן טובה. נועה בת מזל פורטונה, - לזיווג הגון דניאל בן מהין, אסתר בת יעל - לרפוא"ש, וזש"ק.

עזת אסתר בת מרים. בוריה בוריס בן ספירה. יהודה אריה בן ר' צבי דוד ומינה. אברהם בבר חי בן שמחה אבלין. דניאל בן סעדה. מור בן מזי מזל. יוסף בן משה וליאה. זכריה בן שלום. יוסף מרדכי בן תהילה שמחה.

לע"נ: **מורנו ורבנו הגאון הגדול הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה.** נלי נעכא בת רבקה פרומט. יהודה בן אסתר. ברוך פרג' בן יצחק ומרים. בתיה בת ראובן ופרחה. שרר שרה בת ר' יצחק ורחל. **ת.נ.צ.ב.ה.**

מצוות נטילת ידיים הנלמדת מרחיצת ידי הכהנים.

"וַיִּרְחֲצוּ אֶהָרָן וּבָנָיו מִקֹּדֶשׁ אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם" (ל, יט).

כתב הרמב"ן הרחיצה הזו דרך כבוד של מעלה, כי כל הקרב לשולחן המלכים לשרת וליגע בפת בג המלך ובין משתיו רוחץ ידיו בעבור היות הידים עסקניות. והוסיף כאן לרחוץ הרגלים בעבור היות הכהנים משרתים יחפים ויש בני אדם שיש ברגליהם זוהמא וכיעור.

ועל דרך האמת, בעבור היות ראש האדם וסופו הידים והרגלים, כי הידים למעלה מכל גופו בהגביהו אותן, והרגלים למטה, והם בצורת האדם רמז לעשר הספירות שיהיה כל גופו ביניהם, וכמו שאמרו בספר יצירה (פרק ו) כרת לו ברית בין עשר אצבעות ידיו ובין עשר אצבעות רגליו במלת הלשון ובמלת המעור, לפיכך נצטוו משרתי עליון לרחוץ הידים והרגלים.

והרחיצה הזאת לקדושה תרגם אותה אונקלוס, ומן הענין הזה תקנו רבותינו נטילת ידיים לתפלה, שיתכוין לזה, כטעם נשיאות כפים.

וכן הוא בילקוט שמעוני (פרק ל ס"י שפו) כתוב: (שמות יט) "לך אל העם וקדשתם". שנו רבותינו וקדשתם לטבילה.

למדנו רחיצת ידיים ממשה ואהרן ובניו שנאמר: "ועשית כיוור נחשת וגו' ורחצו ידיהם ורגליהם" ובישראל מהו אומר: (ויקרא כ) "והתקדשתם והייתם קדשים".

מכאן היה רבן גמליאל אוכל חולין בטהרה, אמר, לא לכהנים בלבד ניתנה קדושה מסיני אלא לכל ישראל שנאמר: (שם יט) "דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו".

מכאן אמרו כל האוכל בלא רחיצת ידיים סימן רע לו, ועליו הוא אומר "והיה כשמעו את דברי האלה וגו' לא יאבה ה' סלוח לו", מכאן אמרו כל האוכל בלא נטילת ידיים כעושה מעשה ניאוף רחמ"ל.

(פרי חנן')

בסייעתא דשמיא

בקיצעיה:

חידוש קצר לשולחן השבת.

"ראשית בכורי אדמתך ...
לא תבשל גדי בחלב אמו"
(שמות פרק ל"ד פס' כ"ו)

רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל היה רגיל לקרוא מדע ופילוסופיה של הגויים כשהיה בבית הכסא כדי שלא יבוא להרהר בדברי תורה, והנה הוא קרא שאם יקח האדם בשר בחלב שנתבשלו ביחד ויניח את זה בשתיל של האדמה זה יצמח מהר מאוד.

ומיד בקוראו זאת עלה לו תשובה לתמיהה שהיתה בראשו בפסוק בפרשתנו: "ראשית בכורי אדמתך... לא תבשל גדי", מה בין מצות בכורים שבה פותח הפסוק לאיסור בישול בשר בחלב המופיע בסופו? אלא גם אם אתה רוצה לבשל בשר בחלב לשם מצוה על ידי שתשים את הבשר בחלב בשתיל ויגדל מהר כדי שתוכל להביא בכורים לה' גם זה אסור, ואחר כך רבי יהונתן אמר את החידוש הזה בשיבה אך כמובן לא אמר שזה נתחדש לו בבית הכסא בעל כורחו.

ואחד התלמידים הלך לחוזה מלובלין (שכידוע שבע שנים הניח מטפחת על העיניים ולא ראה כלום, ואחר שבע שנים כשהוריד את המטפחת ראה מסוף העולם ועד סופו.) ואמר לו את החידוש הנפלא בשם רבי יהונתן, אמר לו 'החוזה' החידוש נפלא אבל יש בו ריח לא נעים.

[ובחרת בחיים- הובא בשם מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל].

אנעים זמירות:

ביאורים, רמזים וחידושים,
בשירי ופיוטי שבת קודש.

הכיסופין האמיתים.

"ידיד נפש... אלה חמדה ליבי וחוסה נא ואל תתעלם"

כשהאדם חושב את עצמו כאילו לא עשה כלום ולא התחיל עדיין בהשלמת נפשו ואפילו אפס קצהו מחובתו אל אלוקים, הרי זה אות ליידע שהוא הולך בדרך ישרה.

זהו שאמר "אלה חמדה לבי", 'אלה' פוסל את הראשונים, ומי שהוא בבחינת 'אלה' שפוסל תמיד מעשיו הראשונים ונדמו בעיניו ל'אין', אזי יתכן שאמת הדבר בפיו שבאמת "חמדה לבי" ו"ונכסוף נכספתי".

ולזה אמר 'חמדה לבי' להגיע לבחינת כיסופין האמיתית, שאז הוא תמיד בבחינת "אלה" - ש"פוסל את הראשונים", שתמיד נדמה בעיניו שעבודתו של הימים הראשונים תפול.

ולזה בקשתנו "וחוסה נא ואל תתעלם" - על ידי שנגיע לבחינת 'כיסופין' האמיתית "אל תתעלם" - מאיתנו הארת הימים הקדושים גם אחר שיעברו מאיתנו, ולא "יפסלו הימים הראשונים" וישאר לנו רושם קדושה כל ימות השנה.

בסייעתא דשמיא

איכוביקס פסיונץ או
ההצ'אמה האופן
כאלוי?

מכיל?
מנדג?
מנדג?

חוסוק?

אהוצ'אט עיין הכל העופקט ע"פ מקורות חז"ל

חייג: 052-7100-955

והעז"ה נהפך בהשוק טובה

ערבי אחד הגיע לרב ואמר לו הרב יש לי כל הזמן גנבות ענה לו הרב: יש לנו ליהודים דבר קדוש שנקרא מזוזה וזה שומר מפני גנבים קח את זה ולא יהיה לך גנבות.

לקח הערבי והלך, לאחר כמה זמן חזר הערבי ואמר: כבוד הרב אני לא רוצה את זה, (כן שהגנבות הפסיקו אבל מגיעים לי כל יום אנשים שמבקשים כסף. ...

תודה לר' אלעזר כהן הי"ד על שליחת הבדיחות.

סימנים עשה:
רמזים נאים בדברי חז"ל הקדושים
מאת הרב חננאל עמר שליט"א

**הווי גולה
למקום תורה**

אנעים זמירות:
ביאורים, רמזים וחידושים,
בשירי ופיוטי שבת קודש.

**הכיסופין
האמיתים.**

כתב השל"ה (פרשת כי תשא דרך חיים תוכחת מוסר):
רמז למאמר חז"ל "הווי גולה למקום תורה".
מהפסוק: "והיה כל מבקש ה' יצא".
זה לשון בעל הטורים: מכאן שצריך אדם לגלות כדי שילמוד תורה (תנחומא, תשא כז). עכ"ל.
עוד יש סימן לדבר דברי רבותינו ז"ל (סוכה ה א), צא ולמד.

המערכת משגרת ברכת מזל טוב
לכ' הרב חננאל עמר שליט"א לרגל הולדת בנו.
שיזכה לרווח ממנו ומשאר יוצאי חלציו נחת יהודית אמיתית,
יחד עם רעיתו הרבנית תליט"א . אמן.

לתגובות וכן להשיג את ספרי הרב ניתן לפנות בפלאפון:
050-4166-339. או במיל : k0504166339@gmail.com

חידה של פרשה:

חידה לפרשה עפ"י רש"י והפסוקים.
בעריכת הרב ישראל בראורין שליט"א.

מתנת:

בין הפותרים נכונה תערך הגרלה על:

טלית"ת

נרתיק לטלית
דמוי עור / קטיפה.

ישמח ישראל 17 ביתר עלית 02-565-1555

פתרונות ניתן לשלוח עד ליום רביעי.

במייל: ALONHLH@gmail.com או בטלפון: 02-5-696-515.

בעמדות "נדרים פלוס": באמצעות "שלח הודעה".

יש להשאיר תשובה מלאה בצירוף שם הפותר, והיכן קיבלתם את העלון.

פתרון החידה מפרשת תרומה:

(שמות פרק כ"ז פסוקים א' - ט', רש"י).

"וחשוקיהם" רש"י: מוקפין היו העמודים בחוטי כסף סביב, ואינו יודע אם על פני כולם אם בראשם ואם באמצעם, אך יודע אני שחשוק' לשון חגורה, שכך מצינו בפילגש בגבעה "ועמו צמד חמורים חבושים" (שופטים י"ט - י') תרגומו חשוקים. ודייק! מספר העמודים מסביב לחצר המשכן - 60 - כמספר גיבורי שלמנ המלך סביב למיטתו. ע"כ.

הזוכה:
משה בן טוב
הי"ו
אשדוד.

החידה מפרשת תרומה:

כמניין גיבורי שלמה הקפנו המשכן.

החכם מסתפק אם המסולסל למעלה או בנתיים או בכל כולו ניתן.

אך ברור לחכם שהמסולסל פירוש כפירוש המובא בנביא.

אשר מסופר שם ששבת אחד על עצמו ועל כל ישראל אסון כבד הביא.

נתור היטב במקרא ובדברי הפרשן.

ופתרון הולם ותואם נגיש על כן.

המשך סיפור לשבת מעמ' 2

זמן רב טלטל את גופו הכבד, קרא בשמו וניסה להקיצו. לבסוף פקח הלה עין אחת, ומתוך דמדומי השכרות זיהה את היהודי העומד מולו. "מה רצונך?", קצף עליו.

"כבוד השר", רעד קולו של היהודי, "אני יודע שראוי אני לעונש מוות על בואי אליך עכשיו, אך אני מוכן למות ובלבד שלא יישפך דמו של צדיק חף מכל פשע". הוא תיאר בקיצור באוזני השר את העוול שנעשה בצ'רנוביל. "אנא", התחנן, "חתום על צו האוסר את הוצאתו להורג!".

מוחו ההלום של השר הצטלל מעט. "הלבלר שלי איננו כאן", אמר, "ואיך אוכל למלא את בקשתך?".

המתווך ניגש אל שולחן השר, נטל את נייר המכתבים של השר וכתב עליו את הנוסח שהכין עורך הדין מצ'רנוביל. "נהנה, חסרה רק חתימת ידו של השר!", פנה אליו. הלה הניע את אצבעותיו באיטיות... חתם על המסמך.

עוד באותו לילה יצא רץ בהול מלובלין לצ'רנוביל. שם כבר החלו ההכנות להוצאתו להורג של הרבי. השליח הדהיר את הסוס בכל כוחו, ותלה את האיגרת על מוט בתקווה שיתנוסס לעיני האנשים בטרם יהיה מאוחר. הוא בא למקום ברגע האחרון ממש וחיי הצדיק ניצלו.

עיניו של החוזה' יקדו כשאמר: "ראיתי כי נשמתו של רבי נחום, שנסתלק כבר לבית עולמו, ועמו נשמות עוד צדיקים, ירדו ללוות את האיש שסיכן את חייו למען הצלתו. לכן הלכתי גם אני ללוותו".

(הובא ב'דרשו' ע"פ גל' שיחת השבוע).

לקבלת העלון מידי שבוע בפורמט דיגיטלי,
ולתגובות, ניתן לפנות במייל:

ALONHLH@GMAIL.COM

או בהודעת וואצאפ למספר: 052-7100-955.
לתגובות והארות ניתן להשאיר הודעה בקו
המערכת: 02-5-696-515. שלוחה 3 < 3

בסיעתא דשמיא

הודעה חשובה ומשמחת

ניתן לקבל דרך הארגון

שירות להזפסת קונטרסים לדברי תורה,

במחיר מוזל / מסובסד.

לפרטים נוספים, ניתן לפנות למערכת הארגון:

052-7100-955

מחיר גראטא!

רב קווי: 1599-578-946

בני ברק: ר' עקיבא 52 בפסאג' | ירושלים | אלעד | ביתר עילית
מודיעין עילית | בית שמש | אשדוד | נתיבות | חיפה

בס"ד

פיצוחים - שתיה - ממתקים
- וופל בלגי - קרפים
- ועוד פינוקים...

נהכי חשוב: אצלנו כל אחד - הוא מתוק במיוחד!
רח' ישמח ישראל 1, מרכז קניות 'חיים זקן' ביתר עלית.

רגע מתוק

ניתן לתרום בכל עמדות 'נדרים פלוס'

ע"ש: 'המרכז לערבות הדדית'

או ב'נדרים פון': 03-763-0585

שלוחה: 6500.

העלון יוצא לאור בסיעתא דשמיא ע"י ארגון תורה וחסד:

"המרכז לערבות הדדית" 580646396 (ע"ר): רח' חנה 1. ירושלים.

טלפון: 052-7100-955 / 02-5-696-515. מייל: HLA580646396@gmail.com

פרטי חשבון: בנק דיסקונט-11 סניף: 64, מ"ח: 155024.

